

— Не му давай! — извикалъ той на Шиши. — Не му давай на това никакво пиле нито една рибя перка! Ако му дадешъ, господарьтъ ти ще те набие.

Но Шиши не послушалъ гарвана и бръкналъ въ торбата съ рибата.

— Колко рибки искашъ? — попиталъ той рибарчето.

— По една рибка за всѣки. Азъ имамъ само дванадесетъ братчета, деветъ лели и деветъ вуйчовци, деветъ чичовци и стринки, деветдесетъ и деветъ братовчеди и братовчедки. И само една баба и единъ дѣдо. Не повече.

— Май множо сж ти роднинитѣ, — казалъ Шиши, — ама нищо, ще дамъ на всичкитѣ по една.

Взело птичето рибкитѣ и поблагодарило на момчето. А Шиши си тръгналъ съ праздна торба за въ кѣщи. Тръгналъ и гарваньтъ следъ него. Искало му се хубавъ бой да погледа.

Върналъ се Шиши при рибаря:

— Де ти е рибата? — закрещѣлъ той.

— Дадохъ я на едно птиче. Има дванадесетъ братя и деветдесетъ и деветъ братовчеди и братовчедки като капки хубави. Ако не бѣхъ имъ я далъ,

всички щѣха да измратъ отъ гладъ.

— Какво? — развикалъ се господарьтъ. — Сега ще ти дамъ азъ едни братовчеди и братовчедки! — и той набилъ хубаво Шиши и го изгонилъ отъ кѣщи. — И да не си стжпилъ вече въ моя домъ! Може да се върнешъ пакъ, само ако уловишъ златна риба.

Тръгналъ Шиши къмъ рѣката. Кжде може да улови златна рибка? Има ли нѣкжде златни рибки? Седналъ Шиши на единъ камъкъ и се замислилъ. А гарваньтъ кацналъ на единъ клонъ надъ главата му и почналъ да му се присмива:

— Шиши, защо ти е червенъ носьтъ? Шиши, ами защо ти горятъ бузитѣ?

— Не е твоя работа! — рекълъ му Шиши.

— Не е моя работа, ами виждашъ ли онова никакво пиле какъ те изигра! Взе ти рибата, а ти яде бой. Глупчо, глупчо! Искашъ ли да си вземешъ рибата? Ела азъ ще те заведа. Ще го набиешъ, ще си вземешъ рибата. И ще си я раздѣлимъ.

— Мълчи! — викналъ му Шиши. — Ти все знаешъ, чернило такова! Каквото съмъ далъ, на задъ не взирамъ, та ако ще гладенъ да умра! — И Шиши